

Az engesztelő Boldogasszony

Az igazi, egyetlen áldozat.

Az Úr Jézus az engesztelő áldozat, aki bűneinket magára veszi és így áll a megsértett isteni Föltség, a mennyei Atya elé: Vedd az én életemet, áldozat leszek, engesztelő, égő áldozat! Az engesztelésben az Úr Jézus azt a megzavart rendet, melyet a bűn rontott meg, újra összhangba állítja. Legalább egy valaki, aki kedves Isten előtt, önmagának a feláldozásával helyreállítja Isten és ember között a békét és a bűnös fejről elhárítja Isten büntetését. Az Úr Jézus az igazi, az egyetlen, az örök engesztelő áldozat!

Mária is társa az engesztelésben.

Azonban az isteni Üdvözítő mellett ott látunk még valakit, aki vele együtt engesztel érettünk. Valakit, aki társa a megváltás nagy művében, aki szívvel-lélekkel annyira egybeforr vele, hogy végigkíséri a keresztútján, egészen a kereszthalálig. Bár nem szenved vértanúi halált, mégis a vértanúk Királynőjének tiszteljük őt, mert szerető, áldozatos Szíve úgy egybeforr egyszülött Fiával, hogy vele együtt lélekben ő is feláldozza magát. Lesz ő is a vérét hullató isteni Üdvözítővel „victima” azon az oltáron, amelyen az Úr áldozza fel magát érettünk. Szünet nélkül, egész életével engesztelő „hostia” a mennyei Atyánál. Egész élete úgy egybekapcsolódik az Úr Jézuséval, hogy hozzátartozik az Ő engesztelő áldozatához. Ő most is az engesztelő áldozatnak közvetítője.

Mikor lett a Boldogságos Szűzanya engesztelő áldozat? A Boldogságos Szűzanyát életének három mozzanatában avatta Isten igazi engesztelő áldozattá.

Első engesztelővé avatás.

Először szeplőtelen fogantatása alkalmával. Mikor az egész földkerekség teljesen a bűn hatalma alatt állott, mégis volt valaki, akit a Szentlélek földi létének első percétől kezdve kiemelt ebből a bűnarádatból és nem engedte, hogy lelke egy pillanatra is a bűnnek rabszolgaságába kerüljön. A Boldogságos Szűzanyát engesztelő áldozattá avatta a Gondviselés, amikor megvédte lelkét a büntől, hogy legalább egy valaki legyen, aki lelkének tisztaságával, szentségével megengesztelje a mennyei Atyát. Mária szeplőtelen fogantatása, amint tudjuk, a Szentlélek Úristen kegyelmének a kiáradása volt. Aki nem engedte, hogy a gonosz Őt is a bűn által hatalmába kerítse.

A Szentlélek a Boldogságos Szűzanya lelkét létének első pillanatától kezdve eltöltötte teljesen. Adott neki Isten életéből, szentségéből, tisztaságából annyit, amennyit csak egy teremtmény képes befogadni. Az angyalok az ő tökéletes lényükkel, szellemiségükkel sem kaptak annyi kegyelmet, mint amennyit a Boldogságos Szűzanya kapott, amikor malasztal teljes lett!

A Szűzanya második felavatása.

A második felmagasztalása a Boldogságos Szűzanyának akkor történt, amikor már tudatában élt annak, hogy Ő a jó Istent szolgálja. A Szűzanya lelkét a sok kegyelem létének első pillanatától kezdve megszentelte, a Szentlélek lakóháza volt teste. Lelke mindig az Istenhez emelkedett, nem tapadt az érzéki örömhöz, visszahúzódott mindentől, ami földi volt. Amikor így egy alkalommal imádkozott, akkor küldötte el az Úr az ő angyalát, hogy hírül vigye neki kiválasztottságát. Amikor Szűz Mária megtudta, hogy Istennek mi a szándéka és ő azért megmaradhat osztatlan szívvel az Istené, ígent mondott és ebben a pillanatban a Szentlélek Úristen eltöltötte lelkét, újra megszentelte őt és megindította benne az Úr Jézus életét. Megint elárasztotta a Boldogságos Szűzanyát oly nagy kegyelemmel, amely véglegesen Istenhez kötötte őt.

Maga a Szentlélek pecsételte meg a Szűzanyának tisztaságát, amelyet ő akkor is meg akart őrizni, midőn Isten anyja lett.

Amikor a Boldogságos Szűzanya lelkére a Szentlélek másodízben alászállott, akkor Ő a szent tisztaságnak olyan magaslatára emelkedett, ahová még senki sem jutott el. Nem közelíti meg még az angyalok tisztasága sem. Szűz Mária tisztaságát a Szentlélek pecsételte meg, hogy mindig példaképe legyen azoknak, akik életük tisztaságával akarják a Boldogságos Szűzanyát követni az engesztelés útján.

A harmadik felavatás.

Harmadszor is alászállott a Szentlélek a Szűzanyára, amikor az apostolokkal együtt várta és ekkor már harmadízben avatta őt engesztelő lélekké. A Boldogságos Szűzanya nem hagyta el az apostolokat az Úr Jézus mennybemenetele után sem. Velük maradt a teremben, ahol az utolsó vacsorát elköltötték, velük együtt imádkozott. Mindannyian a legnagyobb tisztelettel sereglettek Szűz Mária köré és így várták a Szentlelket. Imádság közben szállott alá a Szentlélek, de most nem olyan észrevétlenül, mint a szeplőtelen fogantatáskor, nem olyan láthatatlanul, mint az Úr Jézus fogantatásakor. Most szélzúgás közepette, lángoló, tüzes nyelvek alakjában oszlott szét mindannyiok feje felett.

„Szeretletben”.

Tüzes szélzúgás közepette avatta a Szentlélek Szűz Máriát a legkövetesebb engesztelő lélekké. Igen, mert a léleknek nem volt elég az, hogy kegyelmekkel teljessé és tisztává tette őt, hátra volt még, hogy a szeretetnek lángoló tüze, amely a Szentlélek Úristennek személyi jellege, az is eltöltse és így legyen engesztelő lélek: szeretetben.

A Szentlélek Úristen az örök Szeretet, amelylyel a mennyei Atya és a Fiú szereti egymást. Most, amikor a Szentlélek alászáll és Szűz Mária feje felett is megjelenik a tüzes nyelv, az Ő szeplőtelen Szíve is megtelik szeretettel. Azóta a Szűzanyának Szíve a Szentlélek tüztől lángol, azóta az engesztelő szeretet legszentebb és legtökéletesebb áldozata. Valóban, az engesztelő áldozathoz kell a Szentléleknek ez a szeretete, amellyel azután végleg Istenbe olvad.

Ime, így avatta fel a Szentlélek a Szűzanyát harmadízben is engesztelő lélekké.

Az engesztelés hármasság jege.

A hármasság felavatásban az engesztelő áldozat hármasság jeget ismerhetjük fel. Az elsőben, a Szeplőtelen Fogantásban, az életszentséget; a másodikban a tisztaságot és a harmadikban a szeretetet. Az életszentség, a tisztaság és a szeretet az engesztelés hármasság jege. Ez a három lett a Boldogságos Szűz életének ismertető jege és lényege.

Erdey Ferenc.

A Boldogasszony és a Pálosok

A pécsi pálos kolostor ebédlőjében látható egy kép, mely B. Özsébet ábrázolja látomás közben. A rendi történetírók szerint B. Özsébetnek, már mint pilisi remetének egy alkalommal látomása volt. Apró, imbolygó lángnyelveket látott az erdő fái között, melyek egymáshoz közeledtek és egy hatalmas izzó tüzgömbbé egyesültek. B. Özsébet megkapta a látomás magyarázatát is. Az egyes lángnyelvek az erdőben élő egyes remetéket jelentették. A tüzgömbbé való egyesülés pedig jelezte, hogy a külön élő remetéknél szerzetesi közösségi életre kell egyesülniök. E látomás alapján, mint isteni jelre, szervezte meg B. Özsébet az erdő remetéből a magyar földnek eddig egyetlen szerzetesi hajtását: a Pálosrendet.

A jelzett kép a jelenést azzal egészíti ki, hogy az izzó tüzgömböt a Boldogságos Szűzanya tartja a kezében. Kifejezi ezzel, hogy a magyar Pálosrend a B. Szűz különös kegye és közbenjárása folytán jött létre. Az Ő kezének a műve. Az Ő édesanyjai kezében van sorsa is. Ezzel már eleve adva van működésének egyik kimagasló, jellegzetes vonása: a B. Szűz különös tisztelete és szolgálata.

A Szűzanya iránt való bizalom és tisztelet elsősorban a Rend közösségi életét és szellemét járja át és fogja egybe, mint B. Özsébet lelkének és életének hagyatékát. Ez izzította és hevítette az egyes rendtagok buzgóságát is.

Minden új jelentkező pálos szerzetesi életét a Boldogságos Szűznek való felajánlással kezdi. A pálos szerzetesi beöltözés első imája és éneke: Szűzanyám, Tied akarok lenni, a Te tiszta Mária-gyermeked.

Az így megkezdett szerzetesi élet napirendje át és át van szöve a Boldogságos Szűzét köszöntő, dicsőítő, Neki hódoló imádságokkal, fohásokkal és köszöntésekkel. A reggeli felkeléstől az esti lefekvésig minden napot a Boldogságos Szűzét köszöntő imádságok szönek át. Az ébresztő testvér az anyagi köszöntés szavaival ébreszti minden reggel rendtársait: Ave Maria. A felébredt szerzetes ugyanezt válaszolva letérdel az ágya elé s elmond